

Miloš
Starović

Foto: Filip Krajčanić

Pariz – Beograd – Pariz, na samo jedan dan

Sretni odmori.. ne zaboravite Boga tokom godišnjih odmora // Kilijan Mbape lojalan Pariz Sen Žermenu, bez obzira na mnogo novca iz Rijada // Klimatske promene od severa Francuske napraviće „jug“ // Francuska posvećena evropskoj istoriji i evropskom duhu // U Evropi se vraća trend slušanja radija, i mahom se kupuju moderni tranzistori

Petak, 1. septembar

U Parizu je nakon dva meseca tih ulica nastupila ogromna gužva u saobraćaju, kao posledica *La Rentree*, iliti ponovnog povratka nakon letnje pauze. Taj period julskih i avgustovskih godišnjih odmora u kontinuitetu u Francuskoj me je uvek intigirao. Vreme stane, i francuska prestonica postane prazna. Početak škole je određen ove godine za ponedeljak, 4. septembar. Da li znate da u toku poslednje nedeljne službe meseca juna u crkvi *Aleksandra Nevskog*, u osmom arondismanu u Parizu, sveštenik završava sa „Sretni odmori. Ne zaboravite Boga tokom godišnjih odmora“.

Pariski izlozi ovog vikenda su kreativno osmišljeni i ispunjeni školskim priborom, udžbenicima, knjigama. Ispred knjižara i tradicionalnih papirnica, oseća se miris papira. Miris papira koji podseća da je vreme ne samo za početak školske godine, već i za poslovne poduhvate u okviru nadolazećeg finiša 2023. godine.

Subota, 2. septembar

Posetio sam sa decom stadion *Pariz Sen Žermena*. Kilijan Mbape Evropi vraća trend slušanja radija, i kako se zapravo mahom kupuju moderni tranzistore ostaje lojalan bez obzira na tendencije Saudijske Arabije da postane planetarna sila u fudbalu. Vreme će pokazati da li je reč o jednom trenutnom poletu ili strateškim projektima koji će trajati dugo i pro-

meniti morfologiju najpopularnijeg sporta. Nestrpljivo čekamo da čujemo kako se naši reprezentativci, a i drugi svetski fudbaleri prilagođavaju u Rijadu, vibrantnoj prestonici Saudijske Arabije koja prolazi kroz epohu društvenih i ekonomskih promena.

Nedelja, 3. septembar

Dan kada su se vratile velike vrućine u Pariz. Pregršt novinskih naslova o klimatskim promenama i prognoza da će u narednih deset godina sever Francuske i Normandija zabeležiti temperature kao današnji jug Francuske. Priprema za novu radnu nedelju i tradicionalni prvi dan škole.

Ponedeljak, 4. septembar

Svečani početak nove školske godine ili svečana inauguracija *La Rentree*. U školskom dvorištu okupljanje roditelja i takmičenje u listiranju destinacija koje su popunile julski i avgustovski kalendar. Pa zar je moguće da svako ima vikendicu ili kuću u prirodi? Tipično je da školski dan u Francuskoj traje čak i do pola pet po podne. Na samo nekoliko blokova od škole nalazi se spomenik kralju Aleksandru Karađorđeviću, a pešačka distanca odatle poznata je kao *Ulica kralja Petra srpskog*. Uvek me je oduševljavala posvećenost Francuske evropskoj istoriji i evropskom duhu, koji se razvija u okviru školskog programa od samog početka.

Utorak, 5. septembar

Pripreme za ekspresni polazak za Beograd. Završio sam poslovne obaveze u 19 sati i pošao put aerodroma *Šarl de Gol*. U avionu sam pripremao beleške za sutrašnji dan i promociju knjige. Preispitivao sam se da li je pravilno što letim na tako kratko, a s druge strane usled poslovnih i porodičnih obaveza ne znam kako drugačije. Nije me uopšte stigao umor iako sam sleteo tek u jedan sat posle ponoći. Sačekao me je zet koji vozi *car-go* i koga nekada u šali nagovaramo da napiše zbirku anegdota od svih priča koje čuje tokom noćnih vožnji našom prestonicom.

Sreda, 6. septembar

Dan promocije, ali valja izdržati do večeri. Agenda je počela gostovanjem na *Radio Beograd 1*. Nakon toga sam gostovao u emisiji *Agora* koja će se emitovati u subotu, 9. septembra. Spomenuo sam organizatoru kako se u Evropi vraća trend slušanja radija, i kako se zapravo mahom kupuju moderni tranzistori, ali koji su po dizajnu vintazno adaptirani. Trudio sam se da ne budem nervozan, ali tome i pripomoglo da sam imao beleške iz aviona, a nisam morao da gledam u ekran. Žao mi je što nisam posetio *Kamenu salu* u zgradi, jer sam čuo da se renovirala i da impozantno izgleda. U podne sam uradio kratak intervju za *Politiku*, a nakon toga brzinski

ručak na Dorćolu sa prijateljima iz Luksemburga, Zagreba i Ženeve, koji su doleteli u Beograd povodom promocije knjige.

Promocija je počela u 19 sati, u *Aeroklubu*. Bilo je više od sto prisutnih, što je mnogo više nego što se očekivalo, i tada me je uhvatila nervoza kad sam video da neki zauzimaju mesta koja su bila rezervisana sa napisanim imenima. Na kraju veliki broj prisutnih je morao da stoji, a u publici sam osim rodbine i prijatelja, primetio i moju učiteljicu i razrednu iz osnovne škole, kao i pet profesora iz gimnazije. Bio sam dirnut takvim snažnim prisustvom dragih ljudi, ali mi je bilo žao što nisam mogao provesti više vremena sa svima. Gorelo je u meni da se transportujem sa popisivanja knjige, sa jednog kraja sale na drugi i da se sa svima ispričam pojedinačno. Nakon promocije i posluženja, produžili smo na malo zajedničarenje sa rodbinom i prijateljima. Nakon toga otišao sam na tri sata spavanja i pravac *Air Srbijom* za Pariz. U šest ujutru na aerodromu nas trojica na tri različita leta: Zagreb, Amsterdam, Pariz. Tako zaokružih trideset sati boravka u Beogradu. Sretan na povezanost i mogućnost da može da se obistini relacija Pariz - Beograd - Pariz, pa makar na samo jedan dan. Jedan, ali sadržajan i pun emocije!

Autor je investicioni bankar i autor knjige „Kraj jedne ere“ (Clio, 2023)

Foto: Filip Krajčanić

